

A fotózás nálam a vadvilág szeretetéből és csodálatából ered...

A nevem Simon Zoltán. 1982 őszén láttam meg a napvilágot, szüleim Simon László Zoltán és Simon Lászlóné Edit. Heves megyében, Horton nevelkedtem. Falusi gyereként korán kapcsolatba kerültem a természettel lévén, hogy gyermekkorom otthona, a csányi úti házunk kertje a határra nyílt. Már kiskoromban imádtam a szabadban lenni, édesapámmal horgászni, vagy csak barangolni a határban és figyelni az állatokat.

Ám a vidéki életnek nemcsak ezen kellemes része jutott nekem, nyaranta a különböző zöldségfélék (paradicsom, uborka, dinnye) nagyüzemi termesztésébe is sikerült belekóstolnom. Ez nem volt annyira izgalmas, de legalább ezt az időt is odakinn töltöttem.

A horti Általános Iskolába jártam, mikor ezek az elfoglaltságok tovább bővültek, aktívan kezdtem sportolni a hatvani Taekwondo klubban. Ezt a műfajt 8 évig űztem versenyszerűen. A serdülő korosztályban 1996-ban sikerült elnyernem az Európa bajnoki címet, emellett háromszor voltam magyar bajnok, egyszer második és háromszor harmadik helyezett. Ifjúsági korosztályban 1999-ben V. helyezést értem el az Európa bajnokságon, továbbá ebben a korosztályban is háromszor lettem magyar bajnok és egyszer második helyezett.

Ezek az eredmények nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy két ízben megkapjam a Heves megye Jó Tanulója Jó Sportolója kitüntetését, egyszer általános iskolában egyszer pedig gimnáziumban.

Középiskolai tanulmányaimat a hatvani Bajza József Gimnáziumban végeztem. Érettségi után következett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki kara. Ekkor a versenyszerű küzdősporttal már felhagytam és csak edzéseket tartottam az egyetem befejezéséig. Emellett hosszútávfutásba kezdtem és belekóstoltam a versenyek hangulatába egy kicsit. Összesen 4 évig voltam aktív hosszútávfutó, ez idő alatt egyszer teljesítettem a Budapest Maratont, kétszer a Nike Félmaratont és háromszor a Kékes Csúcsfutást. A sport mai napig fontos része az életemnek.

A fotózás nálam a vadvilág szeretetéből és csodálatából ered. A természet szépségeinek megörökítése leírhatatlan örömet okoz. Képeimmel az emberek figyelmét szeretném ráirányítani a természet szépségeire olyan pillanatok megmutatva, amiket az ember közvetlen környezetében nem, vagy csak nagyon ritkán vesz észre.

2004-ben vettem először kezembe fotómasinát alkotási céllal. Ez egy kis kompakt digitális fényképezőgép volt. Segítségével - autodidakta módon - sikerült elsajátítanom az alapokat. Hamar rájöttem azonban, hogy ennek a gépnek korlátozottak a műszaki paraméterei az én kíváncsiságomhoz képest. Megvettem hát az első DSLR (digitális tükörreflexes) gépemet. Ezzel már nagyobb alkotási szabadságot kap-

nom az alapokat. Hamar rájöttem azonban, hogy ennek a gépnek korlátozottak a műszaki paraméterei az én kíváncsiságomhoz képest. Megvettem hát az első DSLR (digitális tükörreflexes) gépemet. Ezzel már nagyobb alkotási szabadságot kap-

nyes képek elkészítéséhez megfelelő objektívek és egyéb kiegészítők szükségesek, amelyek kiválasztása nem egyszerű feladat. A vágyaknak tulajdonképpen csak az anyagi korlátok szabnak határt. Én a Canon rendszer mellett döntöttem, amivel nagyon

tükrözi hová húz a szívem. Szabadidőm jelentős részét mádmegfigyeléssel és fotózásukkal töltöm. Ennek köszönhetően rengeteg csodaszép emlékek gazdagodott az életem. Sokszor előfordul hogy nem sikerül egy-egy ritka pillanatot megörö-

kén, a Balatonon és a Kis-Balatonon is.

Az elmúlt években sikerült elérnem néhány szép eredményt a fotózás területén. 2007-ben a Bayer Hungária természetvédelmi fotópályázatán „Köteltáncos” című képem a „Természet” kategória I. helyezette lett. 2008 tavaszán felkértek az ELTE Apáczai Csere János Gimnázium fotópályázatának zsűrizésére. 2008 szeptemberében a Duna televízió riportot készített velem természetfotós tevékenységemről az Equator klub című műsor szeptember 20-i adásához. „Esti vágta” című felvételem a „VII. LUMIX Digitális Fotópályázat és Kiállítás 2008” című fotópályázaton a „Természet” kategóriában 10.093 kép közül az V. helyen végzett. 2008-ban a Prizma-kör által hirdetett „Alkonyattól - Pirkadatig” című fotópályázaton „Másnapposság” című fotóm a „A pirkadat / A reggel / Az ébredés” kategóriában III. helyezést ért el, továbbá egy másik kategóriában „Nyüzsgés” című fotómat is beválasztották a kiállítási anyagba. „Konzervdoboz kilátó” című képem a 2008-as Bayer Hungária Természetvédelmi Fotópályázatán „Emberek” kategóriában került a falra. Idén „Találkozás a természettel” címen vándorkiállítást indítottam, melynek első állomása Hatvan, mindenképp el szeretném vinni Budapestre, Szombathelyre és természetesen Hortra is.

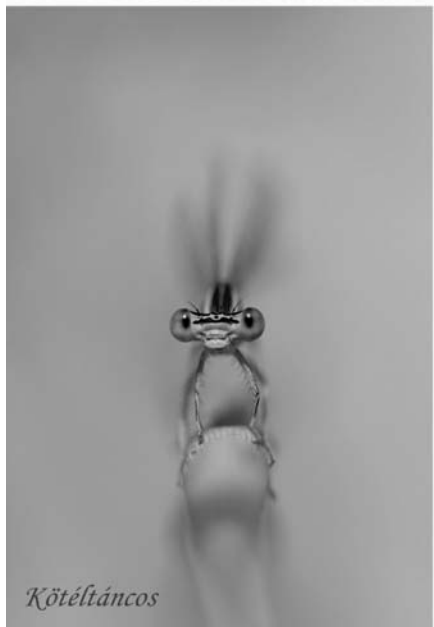
Terveim szerint a közeljövőben nagyobb figyelmet fogok fordítani a hazai bagolyfajok és más ragadozómadarak, továbbá nagyvadak (szarvas, vaddisznó, muflon) fotózására.

Néhány éve egy barátom kapcsán belekóstoltam az esküvői és rendezvényfotózásba. Olyannyira megtetszett, hogy azóta is folyamatosan csinálom. Érdekes módon régebben nem kötött le az emberek fotózása, de rájöttem, hogy rengeteg kihívás és öröm van a fotózásnak ebben az ágában is.

Jelenleg főállásban villamosmérnökként dolgozom Budapesten, itt is élek. Emellett foglalkozom magántervezéssel és egy másik kiváló perspektívát nyújtó vállalkozást is építünk a menasszonyommal. Nem igazán van időm unatkozni, hétfévente és a szabadidőmben, ha csak tehetem a szabadba vagy vidékre menekülök a rohanó városból, hogy minél több időt áldozhassak az állatok megfigyelésére és a természetfotózásra.

Ez úton szeretnék köszönetet mondani menyasszonyomnak Kása Angélnak és Szüleimnek, akik már eddig is oly sok mindenben segítettek és támogattak. Nem mindenkinek van akkora szerencséje, hogy ilyen nagyszerű embereket tudhat maga körül.

Természet- és esküvői fotós tevékenységemről a www.simon-zoltan.hu weboldalon tájékozódhat, itt igen sok képem megtekinthető.



tam, de a sorozatfelvétel gyorsasága és hossza még ennél is szűkösebbnek bizonyult időnként. Az analóg fotózást is kipróbáltam, ám anyagi okok miatt úgy döntöttem, maradok a digitális technikánál. A második DSLR gépem már 5 képet is képes készíteni másodpercenként, ami a madárfotózáshoz elfogadható. Az igé-

legedett vagyok. Sokáig egy 500mm-es gyújtótávolságú manuális teleobjektívet használtam madarászáshoz, de ez sok korlátot állított elélem. Később beszerettem egy 400mm gyújtótávú teleobjektívet, az élessége kiváló, viszonylag könnyű (1,5kg) az autofókusz pedig villámgyors. Imádom, a képeim 85%-át ezzel készítem. Emellett használok még 70-200 mm-es telezoom objektívet egyes témákhoz, 100 mm-es makróobjektívet portréhoz és a makróvilághoz. Végül, de nem utolsósorban 10-20 mm-es nagylátószögű zoomobjektívet a tájfotózáshoz.

A fotós ismereteimmel párhuzamosan madarász ismereteimet is bővítettem. Mivel a természetszeretetem miatt ragadtam fényképezőgépet elég egyszerű volt, hogy a fotózás oly szeretőágazó vonulatai közül épp a természetfotózást választottam. Ezen belül is a madárfotózás a kedvenc területem. Néha elcsábulok egy picit másfelé is, de a fotóim témáinak aránya hűen

kítenem, de ilyenkor sem csüggedek, mert ha képen nem is, az emlékeimben örökre megmarad.

Én a madárfotózás lessátras változatát részesítem előnyben. Ez azt jelenti, hogy kifigyelem a madarak viselkedését és szokásait, terepszínű lessátrammat ennek tükrében helyezem el és abból fotózom, de használtam már csónakra szerelt lessátort is. Legtöbbször még sötétben megyek ki és este sötétben távozom, hogy a lehető legkevesebbet zavarjam az állatokat. Van olyan faj, amelyik könnyen elfogadja a sátrat, de akad olyan is amely igen óvatosan és félénken közelíti meg. Ezeknél még jobban kell figyelni, mert bármilyen gyanús hang vagy mozgás hatására bizalmatlanná válnak a sátorral kapcsolatban. Az óvatos fajoknál bevált szokás a fix leshelyből való fényképezés. Ezt is szoktam alkalmazni, bár ritkábban. Ekkor a környéken talált természetes anyagokból (száraz gallyak, fű, nád) építem a leshelyet. Ha bárki olyan bokorral találkozik a határban, amiből egy kályhacsőnek tűnő tárgy lóg ki és kattog, nem kell megijedni, csak én vagyok.

A képeim jelentős részét Hort környékén készítem a horti, csányi, ecsédi, hatvani határban, de fotózom Budapesten a Margitszigeten, Szombathely környé-

